

Kendelse

afsagt den 11. maj 2021

Sag nr. 2020-80-0584

[Klager]

mod

Fagbladet Journalisten

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen ”*Mistro til medierne: ”Tror du, du får lov at skrive om det her?”*”, som blev bragt af Fagbladet Journalisten på sin netavis journalisten.dk den 25. november 2020, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at Fagbladet Journalisten har bragt krænkende og skadelige udsagn om ham, som han ikke fik mulighed for at forholde sig til inden offentliggørelsen.

1 Sagsfremstilling

Fagbladet Journalisten bragte den 25. november 2020 artiklen ”*Mistro til medierne: ”Tror du, du får lov at skrive om det her?”*”. Artiklen har følgende underrubrik:

”Mens coronaen tynger samfundet fra oven, gnaver en tillidskrise i fundamentet. Sociale medier bobler med alt fra mundbinds-skepsis til teorier om pædofil-loger i samfundets top. Journalisten tog ud og mødte mistroen”

Af artiklen fremgår:

””Er du en af lystløgnerne?”

Bemærkningen falder med et smil, men der er ingen tvivl om, at den pæne, ældre dame udtrykker sin helt oprigtige holdning til journalister, da jeg præsenterer mig som reporter fra Journalisten for hende og den lille flok aktivister, hun er en del af. Demonstrationen er arrangeret af partiet JFK – Jordan Frihed Kundskab – og har til formål at protestere mod sundhedsmyndighedernes restriktioner og det, JFK opfatter som misinformation af befolkningen.

[...]

Der er dog mange temaer, der bliver diskuteret, mens vi vandrer fra Sundhedsstyrelsen til næste stop ved Serum Institut: Sundhedsminister [Ministeren]s deltagelse i et pandemi-forberedende møde i USA – før Covid-19 brød ud! 5G-masternes potentiale som elektrobølge-våben, som for eksempel kan bruges til at opløse demonstrationer. Den systematiske bortførelse af 8 millioner børn årligt. Den norske regerings iscenesættelse af Utøya-massakren.

[...]

Nogle er her for at bekæmpe magtelite, der, mener de, har skabt en myte om Covid-19 for at kunne implementere en vaccine eller som led i deres kontrol af samfundet. Andre synes bare, corona-restriktionerne er gået for vidt. Men synet på pressen går igen hele vejen rundt: Journalister skriver ikke sandheden. Enten fordi vi ikke tør, eller fordi vi bliver forhindret af større kræfter.

”Tror du, du får lov at skrive om det her?” blev jeg flere gange spurgt af deltagere, der helt oprigtigt tror, at en redaktør eller chef på højere niveau vil forhindre, at jeg refererer systemkritiske holdninger og idéer.

Lemminge-effekt

At pressen er en del af systemet, en del af løggen, er et fasttømret element i diverse konspirationsteorier gennem tiden. Men måske har coronakrisen givet ekstra næring til mistro og gjort den endnu mere udbredt.

[...]

”5G-våbenet”

Magtkritikken samler sig på kryds og tværs af mærkesager. For [Person A], en anden fremtrædende person i JFK, var det modstanden mod det nye 5G-mobilnetværk, der tændte ilden. På gåturen til Serum Institut fortæller han om sin baggrund som svagstrømsingeniør og ansat i tele-industrien, hvor han blev opmærksom på det, han oplevede som systematisk negligering af de sundhedsmæssige problemer ved elektromagnetiske bølger og 5G i særdeleshed. Ifølge ham findes der tusindvis af videnskabelige artikler og rapporter, der bekræfter sundhedsrisikoen, men WHO lukker øjnene på grund af en magtfuld industrilobby.

[Person A] kritiserer også mediernes 5G-dækning for konsekvent at bruge de samme ikke-uvildige kilder.

Men det er ikke sundhedsaspektet af 5G, der er [Person A]s største bekymring ved 5G. Det er det, han kalder ”friheds-aspektet”. Han fortæller, at senderne i 5G-mastene er så kraftige, at de er i stand til at skabe områder med så stærk elektromagnetisk spænding, at det kan påføre mennesker ubehag og skader. Lidt som en mikrobølgeovn i det fri. En funktion, der eksempelvis ville kunne bruges til at opløse demonstrationer – såkaldt ”crowd control”.

”Hvorfor tror du, at det er forsvarsministeren, der er regeringens talsperson omkring 5G?” spørger han retorisk og henviser til, at man i 5G-kritiske kredse taler om ”5G-våbenet”.

Træt af ukritisk journalistik

Et eksempel på en alternativ journalistisk dækning af 5G er nyhedsbloggen ’[Klagers medie]’, der skrives af journalisten [Klager]. [Klager] er uddannet på DMJX og har blandt andet arbejdet for [Mediet].

”Jeg var træt af den journalistik, der blev lavet. Den var ukritisk og forfejlet, i værste fald noget opdigtet vås. For eksempel har vi medier som Information og Zetland, der skriver, at 5G ikke er farligt. Men det er en helt researchfri påstand,” siger han. Han vil ikke gøre sig til talsmand for, at 5G er farligt. Hans tese er, at der mangler videnskabelig evidens for at sige, at det er ufarligt, tværtimod viser forskningen reelle faresignaler.

Selv tager [Klager] afstand til – og har skrevet kritisk om – den mere konspirations-teoretisk funderede 5G-modstand. Hans site er tilmeldt Pressenævnet, hans historier handler ofte om forskningsresultater og juridiske afgørelser, og han oplever, at udenlandske forskere linker til hans artikler. Alligevel er hans journalistik kontroversiel. Det mærkede han eksempelvis, da han skrev en artikel i POV International, der efterfølgende skabte stor ballade i kommentarfeltet.

Hvorfor er 5G-kritisk journalistik kontroversiel?

”Fordi befolkningen er overbevist om, at sikkerheden er forankret i et solidt videnskabeligt grundlag. Men den sikkerhed, der er etableret, er akut-sikkerheden – ligesom brandmanden, der er beskyttet mod røgforgiftning, men vi ved ikke, om han får kræft på langt sigt. Og der er så stor en drift imod den her teknologiske udvikling og trådløse udrulning fra politisk hold, blandt forbrugerne og i hele erhvervslivet.”

Den slags plejer vel ikke at afholde kritiske journalister?

”Men der er sket et skred i journalistisk adfærd. Der skal ikke så meget til, før man bliver betragtet som taktløs. Journalister går meget op i, hvad der er *comme il faut*. Jeg mener, at pluralismen i journalistikken er blevet afløst af kooperatisme,” siger [Klager].

Cherrypicking

[Journalist A] dækker 5G-stoffet for Ingeniøren, og han følger '[Klagers medie]', som han dog mest betragter som et aktivistisk partsindlæg.

”Det ender ofte med cherrypicking, hvor enkeltstående rapporter og artikler bliver fremhævet som dokumentation for, at 5G-netværk skal have en sundhedsskadelig effekt. Og når myndighederne så ikke direkte vil eller kan moddokumentere påstandene, bliver det fremhævet som et selvstændigt bevis for, at der er noget om sagen,” siger han.

Ingeniøren har en særlig sektion på deres site med 5G-artikler. De fleste handler dog om forsinkelser og tekniske forhold omkring udrulningen. Enkelte artikler fortæller, at strålingsniveauet er på den rigtige side af grænseværdierne.

Redaktionschef [Redaktionschefen] forsikrer dog om, at Ingeniøren har et kritisk blik på sagen.

”Vi er jo et meget kritisk medie – kritiske over for kemi, over for software, byggeri, og vi er selvfølgelig også kritiske over for tele-udvikling. Vores dækning går på to ben: Dels hvordan vi implementerer 5G, og hvordan det kan bruges, dels om der er sundhedsmæssige problemer. Det dækker vi, når der kommer peer reviewed forskning på området,” fortæller han.

Og netop manglen på tungtvejende forskningsresultater er grunden til, at sundhedsaspektet ikke har fyldt så meget på Ingeniøren.

”Der foreligger – som Kræftens Bekæmpelse også siger – ikke noget, der siger, at der er et problem. Men der mangler viden. Så langt vil jeg give skeptikerne ret. Nu er vi

ikke kommet særlig langt i forhold til udrulningen, men når vi begynder at se noget mere aktivitet, så er der en god idé i at få stillet de spørgsmål.”
[...]

Øvrige oplysninger

Pressenævnet har fra [Klager] modtaget kopi af en mail, som han den 25. november 2020 efter det oplyste sendte til journalisten bag den påklagede artikel. Af mailen fremgår:

”Hej [Journalist B]

Så kom artiklen.

Jeg er dog ikke tilfreds med, at Ingeniørens [Journalist A] må bringe et ringeagtende postulat, som ikke underbygges, uden at det hverken er underbygget eller eksemplificeret. Det er bragt, uden jeg har fået udsagnet, som er ringeagtende forelagt.

Læs her: [Link]

Mvh [Klager]”

Pressenævnet har fra [Klager] endvidere modtaget kopi af journalistens svar af 25. november 2020 på ovenstående mail:

”Hej [Klager]

Tja ... jeg så det selv som en personlig generel vurdering fra [Journalist A]s side. Og jeg vurderede ikke, at der var tale om en kritik af en sådan karakter, at det krævede en forelæggelse – han siger jo ikke at du lyver eller snyder. Jeg kan se, at du i din kommentar skriver, at "cherrypicking er videnskabeligt fusk". Det er muligt, men i journalistisk sammenhæng er det jo sådan set meget almindeligt, og da i hvert fald ikke noget, man trækker hinanden i byretten for.

Samtidig synes jeg også, der forinden gives en ganske positiv beskrivelse af [Klagers medie], hvor det bl.a. nævnes at sitet er tilmeldt Pressenævnet, at historierne ofte handler om forskningsresultater og at forskere linker til historierne. Og tager man dine citater med, synes jeg egentlig, teksten samlet set svarer på [Journalist A]s kritik.

Jeg skal selvfølgelig beklage, hvis du ikke føler dig fair behandlet - det er aldrig hensigten, at nogen skal have det sådan. Men igen: jeg synes helt oprigtigt ikke, teksten som helhed er unfair over for [Klagers medie].

vh [Journalist B]”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 26. november 2020.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har anført, at Fagbladet Journalisten i artiklen har bragt faktuel forkerte og krænkende udsagn, som ikke er blevet tilstrækkeligt efterprøvet, herunder ved forelæggelse for ham, inden offentliggørelsen. [Klager] har endvidere anført, at Fagbladet Journalisten ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik.

[Klager] har henvist til nedenstående udsagn, som er et citat fra kilden [Journalist A], der i artiklen udtaler sig om den journalistik, klager bedriver i sit nichemedie [Klagers medie]:

””Det ender ofte med cherrypicking, hvor enkeltstående rapporter og artikler bliver fremhævet som dokumentation for, at 5G-netværk skal have en sundhedsskadelig effekt. Og når myndighederne så ikke direkte vil eller kan moddokumentere påstandene, bliver det fremhævet som et selvstændigt bevis for, at der er noget om sagen,” siger han.”

Hertil har [Klager] anført, at [Journalist A]s betegnelse ”cherrypicking” er en værdisom over klagers arbejde, som man gerne må fremsætte. ”Cherrypicking” er i almen forståelse imidlertid synonymt med uredelighed i videnskab og journalistik, der fordrejer en opfattelse af sandheden. Der er således tale om en ringeagtende ytring, som kan skade klagers faglige og personlige anseelse, hvorfor Fagbladet Journalisten burde have forelagt klager ytringen, så han kunne besvare den.

Endvidere fremgår det ukorrekt af [Journalist A]s udsagn, at klager bruger enkeltstående rapporter til at dokumentere, at 5G skulle være skadeligt. En sådan fremstilling af klagers journalistiske indhold er ikke i overensstemmelse med indholdet af de artikler, han har offentliggjort.

Det er heller ikke i overensstemmelse med indholdet af klagers artikler på [Klagers medie], at [Journalist A] i artiklen hævder, at klager fører bevis for 5G’s skadelighed, ”*når myndigheder ikke direkte vil eller kan moddokumentere påstandene*”. Således konkluderer klager på intet sted, at myndigheders svar eller fravær af svar beviser, at 5G-teknologi er skadeligt.

Klager har herefter anført, at det også er ringeagtende, at [Journalist A] i artiklen kalder klagers journalistik for et ”*aktivistisk partsindlæg*”. Endvidere er det asymmetrisk og i strid med punkt A.4 i de presseetiske regler, at klager ikke får mulighed for at besvare denne eller ovenstående beskyldninger.

[Klager] har anført, at den påklagede omtale er alvorlig for ham, fordi han blandt andet er videnskabsjournalist, hvorfor klagers faglige anseelse og professionelle karriere kan afhænge af, at han fremstår tilstrækkelig dokumenterende og vederhæftig. [Klager] ønsker således ikke at blive tillagt den konklusion, at ”5G skal være skadeligt”, dels fordi han aldrig har truffet konklusionen, dels fordi man ikke kan træffe konklusionen: Det berettiger videnskabelige kilder ikke.

[Journalist A]s påstande i det påklagede udsagn egner sig til at give læseren det indtryk, at [Klager] anvender inferiøre og uredelige metoder til at dokumentere sine journalistiske vinkler med, hvilket er skadevoldende for klagers faglige og professionelle anseelse. Endvidere er artiklens opbygning egnet til at give læseren indtryk af, at der ikke er overensstemmelse mellem det, klager selv siger, og hvad der står i hans artikler på [Klagers medie], fordi [Journalist A] siger noget faktuel forkert om klagers artikler.

[Klager]s journalistiske kritik af dansk og international telepolitik, herunder 5G-politik, er derimod veldokumenterede historier, som kan være i strid med magasinet Ingeniørens interesser, hvorfor Ingeniøren kan tænkes at have behov for at miskreditere [Klager]s journalistik. Således er Ingeniøren et medie med et eksistensgrundlag, som består af ingeniørfaglige professionelle, der bl.a. lever af den trådløse teknologi, som klager skriver kritisk om i sit medie, [Klagers medie]. Da Journalisten ikke har udvist den fornødne kritik af [Journalist A] som kilde, har Journalisten handlet i strid med punkt A.2 i de presseetiske regler.

Klager har i en mail af 25. november 2020 gjort Fagbladet Journalisten opmærksom på, at [Journalist A]s fremstilling af klagers journalistiske indhold ikke er korrekt. Fagbladet Journalisten har, i strid med punkt A.7 i de presseetiske regler, efterfølgende ikke gjort noget for at berigtige de ubegrundede påstande i [Journalist A]s udsagn.

Til Fagbladet Journalistens bemærkninger under Pressenævns sagen om, at Fagbladet Journalisten har efterprøvet [Journalist A]s påstande, fordi det kan konstateres, at indholdet på [Klagers medie] har en klar overvægt af kritiske historier om 5G og stråling, har [Klager] anført, at det, at [Klagers medie] er kritisk, ikke er lig med det, [Journalist A] påstår.

Der eksisterer således ingen artikel om 5G i [Klagers medie], hvor [Klagers medie] konkluderer, at 5G er farligt, hvilket ellers må være en helt grundlæggende forudsætning for at kunne tillægge [Klager] at have truffet denne konklusion og ført bevis for den, som [Journalist A] udtrykker det i artiklen. Som eksempel herpå har [Klager] blandt andet henvist til følgende, som blev bragt i en lederartikel på [Klagers medie] den 20. november 2019:

”Partiets parole for demonstrationen er “STOP den livsfarlige 5G udrulning i Danmark“.

Problemet med at beskrive 5G-effekterne med sådan en rendyrket hypotese i stedet for at tage udgangspunkt i solide fakta er, at hypotesen kan vise sig at være forkert som Jehovas Vidners forudsigelse af undergangen i 1914 eller Slaget ved Harmageddon, der skulle have fundet sted i 1975.

Problemet er, at demonstrationen på forhånd kan afskrive støtten fra kræfter, som egentlig bare henholder sig til lødig, videnskabelig 5G-bekymring, som påpeger det uforsvarlige ved at udrulle en teknologi, som ikke er godkendt videnskabeligt men alene på antagelse.”

[Klager] har herefter anført, at Fagbladet Journalisten i sine bemærkninger til Pressenævnet har fremlagt sagen på en ikke retvisende måde. Det er således ikke korrekt, at [Klager] i artiklen kritiserer ”alle danske journalister”, hvorefter [Journalist A] repræsenterer den danske journaliststand og giver [Klager] svar på tiltale.

I artiklen forelægges [Journalist A] ikke [Klager]s kritik af dansk journalistik, ligesom han ikke forholder sig til denne kritik. I artiklen fortæller [Journalist A] blot, at han følger [Klagers medie], og derpå giver han en vurderende kommentar, som bygger på påstande af faktisk karakter, som der ikke er belæg for at fremsætte. Der er således ingen sammenhæng i artiklen mellem [Klager]s generelle karakteristik af dansk journalistik og [Journalist A]s vurdering af [Klagers medie] som journalistisk produkt.

[Klager] har endelig anført, at der er afgørende diskrepans mellem det personlige klagesvar, som journalisten bag den påklagede artikel gav i en mail til klager [Gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling, *Pressenævnet*] og Fagbladet Journalistens klagesvar til Pressenævnet.

Som det fremgår af journalistens personlige klagesvar, er det dennes opfattelse, at [Klager] reelt har fået mulighed for at forsvare sig mod den fremsatte kritik, samt at [Journalist A]s udsagn skal opfattes som en vurdering og ikke som en fremstilling af fakta. Efter [Klager] opfattelse kan Fagbladet Journalistens redaktør ikke med rimelighed ændre den forklaring, som tidligere er givet af den skrivende journalist, og som derfor må antages at være journalistens reelle begrundelse bag det redaktionelle valg.

2.2 Fagbladet Journalistens synspunkter

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

Fagbladet Journalisten har afvist, at den påklagede artikel er i strid med god presseskik.

Den påklagede artikel handler om stigende mistillid til autoriteter – herunder mainstream-medier – og hvilken udfordring det er for medierne. I artiklen har Fagbladet Journalisten interviewet flere skeptikere, der er kritiske over for mediernes dækning af eksempelvis Covid-19 og 5G.

[Klager] er én af de kritikere, som Fagbladet Journalisten har ladet komme til orde i artiklen, hvor han bl.a. beskriver mediernes dækning af 5G som ”*Ukritisk og forfejlet, i værste fald noget opdigtet vås*”. Endvidere udtaler klager i artiklen: ”*At der er sket et skred i journalistisk adfærd. Der skal ikke så meget til, før man bliver betragtet som taktløs. Journalister går meget op i, hvad der er comme il faut. Jeg mener, at pluralismen i journalistikken er blevet afløst af kooperatisme.*”

Fagbladet Journalisten har anført, at det som journalisternes fagblad naturligvis er en interessant diskussion, da [Klager]s udsagn rummer alvorlig kritik af stort set samtlige journalister i Danmark. I artiklen bliver [Klager]s kritisk derfor forelagt for blandt andet magasinet Ingeniøren, der følger 5G-udviklingen tæt. Her fortæller redaktionschef [Redaktionschefen],

at de dækker de mulige sundhedsmæssige problemer ved 5G, når der kommer peer reviewed forskning på området. Og [Journalist A], der dækker 5G-stoffet for Ingeniøren, tilbageviser kritikken med, at [Klagers medie] ofte ender med ”*cherry-picking, hvor enkeltstående rapporter og artikler bliver fremhævet som dokumentation for, at 5G-netværk skal have en sundhedsskadelig effekt.*”

Fagbladet Journalisten har efterprøvet påstanden fra [Journalist A], og et blik på [Klager]s medie [Klagers medie] viser da også, at der er en klar overvægt af kritiske historier om 5G og stråling. Hertil har Fagbladet Journalisten anført, at [Klager] i artiklen selv vedkender sig at være aktivistisk ved at arbejde ud fra en tese om, ”*at der mangler videnskabelig evidens for at sige, at det er ufarligt, tværtimod viser forskningen reelle faresignaler*”.

Endvidere har Fagbladet Journalisten afvist, at kritikken af [Klagers medie] fremstår uimod-sagt, da [Klager] netop bliver interviewet om den generelle kritik og skepsis, han oplever mod sit medie. Her får han gennem direkte citat og indirekte referat mulighed for at komme til orde ved blandt andet at fortælle, at mediet er tilmeldt Pressenævnet, baserer sig på videnskabelige rapporter og er anerkendt af forskere, der linker til historierne. Hertil har Fagbladet Journalisten oplyst, at [Klager] har fået hele det afsnit, hvor han optræder, til gennemsyn og har godkendt både citater og brødtekst.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Mads Sandemann, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 34, at ”*massemediernes indhold og handlemåde*” skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist, som er part i Pressenævnets sag.

Nævnet bemærker videre, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmål om, hvorvidt der er sket overtrædelse af straffelovens bestemmelser om ærekrænkelser, hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at Fagbladet Journalisten har bragt ukorrekte og krænkende oplysninger, som ikke blev forelagt for ham inden offentliggørelsen. [Klager] har også klaget over, at Fagbladet Journalisten ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik over for kilden [Journalist A].

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det bør kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, og at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende og skadelige udsagn, jf. punkt A.1, A.2, A.3 og A.4.

I forhold til Fagbladet Journalistens kildevalg finder Pressenævnet, at [Journalist A] i artiklen udtaler sig kritisk om [Klager]s medie, [Klagers medie].

Nævnet finder, at dette gav Fagbladet Journalisten anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af kildens oplysning, da kilden kunne være farvet af personlig interesse. Det fremgår imidlertid klart af artiklen, hvem kilden er, at han er kritisk over for [Klager]s medie, og at hans udtalelser derved kan være farvet af personlig interesse.

Nævnet finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at [Journalist A] medvirker i artiklen.

[Klager] har klaget over følgende udsagn i artiklen:

”[Journalist A] dækker 5G-stoffet for Ingeniøren, og han følger ’[Klagers medie]’, som han dog mest betragter som et aktivistisk partsindlæg.

”Det ender ofte med cherrypicking, hvor enkeltstående rapporter og artikler bliver fremhævet som dokumentation for, at 5G-netværk skal have en sundhedsskadelig effekt. Og når myndighederne så ikke direkte vil eller kan moddokumentere påstandene, bliver det fremhævet som et selvstændigt bevis for, at der er noget om sagen,” siger han.”

De påklagede udsagn fremgår i artiklen i forlængelse af følgende udsagn om og fra [Klager]:

”Træt af ukritisk journalistik

Et eksempel på en alternativ journalistisk dækning af 5G er nyhedsbloggen ’[Klagers medie]’, der skrives af journalisten [Klager]. [Klager] er uddannet på DMJX og har blandt andet arbejdet for [Mediet].

”Jeg var træt af den journalistik, der blev lavet. Den var ukritisk og forfejlet, i værste fald noget opdigtet vås. For eksempel har vi medier som Information og Zetland, der skriver, at 5G ikke er farligt. Men det er en helt researchfri påstand,” siger han.

Han vil ikke gøre sig til talsmand for, at 5G er farligt. Hans tese er, at der mangler videnskabelig evidens for at sige, at det er ufarligt, tværtimod viser forskningen reelle faresignaler.

Selv tager [Klager] afstand til – og har skrevet kritisk om – den mere konspirations-teoretisk funderede 5G-modstand. Hans site er tilmeldt Pressenævnet, hans historier handler ofte om forskningsresultater og juridiske afgørelser, og han oplever, at

udenlandske forskere linker til hans artikler. Alligevel er hans journalistik kontroversiel. Det mærkede han eksempelvis, da han skrev en artikel i POV International, der efterfølgende skabte stor ballade i kommentarfeltet.

Hvorfor er 5G-kritisk journalistik kontroversiel?

”Fordi befolkningen er overbevist om, at sikkerheden er forankret i et solidt videnskabeligt grundlag. Men den sikkerhed, der er etableret, er akut-sikkerheden – ligesom brandmanden, der er beskyttet mod røgforgiftning, men vi ved ikke, om han får kræft på langt sigt. Og der er så stor en drift imod den her teknologiske udvikling og trådløse udrulning fra politisk hold, blandt forbrugerne og i hele erhvervslivet.”

Den slags plejer vel ikke at afholde kritiske journalister?

”Men der er sket et skred i journalistisk adfærd. Der skal ikke så meget til, før man bliver betragtet som taktløs. Journalister går meget op i, hvad der er *comme il faut*. Jeg mener, at pluralismen i journalistikken er blevet afløst af kooperatisme,” siger [Klager].”

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet ikke har mulighed for at tage stilling til indholdet af artiklerne på [Klager]s medie, [Klagers medie].

Pressenævnet lægger på baggrund af sagens oplysninger til grund, at [Klager] blev interviewet til den påklagede artikel, og at han fik hele det afsnit, hvor han optræder til gennemsyn og godkendelse inden offentliggørelsen.

Pressenævnet finder, at de påklagede udsagn fremstår som kilden [Journalist A]s subjektive vurdering af [Klager] og hans medie, [Klagers medie], som for så vidt angår beskyldningen om ”cherrypicking” må betragtes som værende af faktisk karakter. Nævnet finder imidlertid, at artiklens forudgående udsagn om og fra [Klager] indeholder svar på kritikken fremsat af [Journalist A]. På den baggrund finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Fagbladet Journalisten for ikke at have forelagt de påklagede udsagn for [Klager].